

De Bekende Tennisgek VIVIENNE VAN DEN ASSEM

Alhoewel het niet algemeen bekend is, zijn veel BN-ers een beetje of behoorlijk tennisgek. Dat geldt ook voor Vivienne van den Assem. De allround actrice/presentatrice kreeg de sport in Oud-Beijerland met de paplepel ingegoten. Vooral de familie van moeders kant was verknocht aan het spelletje. Viviennes rackets staan momenteel werkloos te zijn in Utrecht omdat ze de tijd niet kan vinden om naar de baan te gaan. De winnares van 'Wie is de Mol' in 2009 weet dat dat geen excuus is en zeker als ze tennis weer op tv ziet, wil ze niets liever dan zelf een mep tegen die bal geven. TENNIS.nl Magazine zocht haar op in hartje Utrecht, ver verwijderd van de tennisbaan...

'Ik ben op de Metsbanen nog ballenmeisje geweest'

Ze springt van de fiets. De kennismaking met de geboren Zuid-Hollandse is hartelijk. Vivienne van den Assem leidt een druk bestaan als presentatrice/actrice, maar als het over haar favoriete sport gaat, kan ze tijd vrij maken. Ze groeide op met tennis zonder zelf ooit tot grote hoogte te stijgen. Juf Sanne uit de films van Mees Kees bereikte niveau 6 toen ze met een leuke groep mensen een competitieteam vormde bij TV De Kieviten in Wassenaar. Eenmaal verhuisd van Den Haag naar Utrecht kwam tennis op een lager pitje te staan. Ze zoekt een vriendenclub om een balletje te kunnen slaan, want ze mist de sport wel.

Van den Assem is vooral bekend geworden door veel jeugdprogramma's, die ze presenteerde, zoals Z@ppsport,

Z@pp your Planet en Nieuws uit de Natuur, maar ze speelde ook mee in de Soapseries Onderweg naar Morgen en Goudkust. Van den Assem presenteerde daarnaast onder andere het Nationale Songfestival en het programma Te leuk om waar te zijn. Een duizendpoot die zich bij de Filmacademie ook bekwaamde in het vak achter de camera, vooral op het gebied van productie. De passie voor tennis is echter altijd gebleven.

Hoe ben je met tennis in aanraking gekomen?

'Tennis kwam thuis van mijn moeders kant. Zij speelde zelf en toen ik zes was ging ik met mijn zusje al mee naar de club. Ik was geen supertalent, maar ik had er veel lol in. Later in Den Haag heb ik een heel gezellig competitieteam gehad bij De Kieviten in Wassenaar. Toen heb ik niveau 6 bereikt, maar

vooral omdat ik een hele goede dubbelpartner had, ha, ha. Ik ben wel een netspeelster en zocht veelvuldig de aanval. Dat heb ik altijd leuk gevonden.'

Hoe intensief volg je het tennis?

'Behoorlijk intensief. Ik ga elk jaar naar de Sport1 Open op de Metsbanen in Scheveningen. Toen het toernooi nog Siemens Open heette ben ik daar ballenmeisje geweest. Onder meer bij een wedstrijd van die Rus, Marat Safin, die toen aan het begin van zijn carrière stond. Ik logeerde bij een neefje. Die woonde vlak in de buurt van het park en wij mochten dan ballenkind zijn. Een hele leuke tijd. Ik ga nog elk jaar naar dit toernooi, ook wegens de sfeer en het spelletje.'

Kijk je ook tennis op televisie?

'Als ik maar enigszins kan zit ik bij de Grand Slams voor de buis. Mijn favoriete toernooien zijn Wimbledon en de Australian Open. Voor dat laatste toernooi zette ik zelfs de wekker om half zes 's ochtends om zo veel mogelijk partijen te zien. Met Roland Garros heb ik minder affiniteit, maar dat zal wel komen omdat ik in die periode te druk ben met andere dingen. Wimbledon is heel speciaal met die klassieke entourage en de witte kleding. En dan luister ik graag naar de commentatoren van de BBC, die het evenement naar een nog hoger niveau kunnen tillen. Geweldig.'

Wie zijn je favoriete spelers?

'Bij de dames heb ik niet echt favorieten. In mijn beleving

wisselen de topspelsters elkaar heel snel af, behalve dan die Williams-zussen die al heel lang meedoen. Bij de mannen is Roger Federer de speler, die ik het meest bewonder. Ik ben momenteel het boek Federer and me aan het lezen. Fascinerend wat er allemaal bij komt kijken om de wereldtop te bereiken en vooral om er te blijven. Verder ben ik fan van Marcos Baghdatis en die Canadese jongen, Vasek Pospisil, heeft bij de meest recente Wimbledon indruk op mij gemaakt. Ik was nooit zo gecharmeerd van het spel van Rafael Nadal, maar de laatste jaren ben ik hem meer gaan waarderen. Wat tennis mooi maakt is zo'n man als Dustin Brown, die lak heeft aan de tenniswetten en met een bijna elastieken lijf onverdroten ten aanval trekt op het centre court van Wimbledon. Er is dus nog ruimte voor artistiekheid en aanvalslust. Dat maakt de sport mooi en interessant.'

Moet tennis iets doen aan de spelregels om de sport aantrekkelijker te maken?

'Ik vind dat moeilijk te beoordelen. Voor mij persoonlijk hoeft het niet echt, maar ik begrijp dat de sport een oppepper kan gebruiken om het wat flitsender te maken. Het robotachtige baselinespel, hoe knap ook, gaat weleens vervelen. Ik weet nog dat in de dubbel de supertiebreak werd ingesteld. Daar moest iedereen aan wennen. Nu weet je niet beter, versnelt het een wedstrijd en zorgt het voor een spannend slot. Je moet het wezen van de sport echter geen geweld aan doen. Dus je mogelijkheden om meer beslissingsmomenten in te bouwen zijn redelijk beperkt.' ●

'Wat tennis mooi maakt is zo'n man als Dustin Brown, die lak heeft aan de tenniswetten en met een bijna elastieken lijf onverdroten ten aanval trekt op het centre court van Wimbledon. Er is dus nog ruimte voor artistiekheid en aanvalslust'